

ВХІД ГОСПОДНІЙ В ЄРУСАЛИМ

(Ів. 12, 1-18)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас !

Дорогі брати і сестри!

Чому ми сьогодні так урочисто стрічаємо вхід Ісуса Христа в Єрусалим? Чому це Його, як Царя, стрічаємо з пальмовим віттям? Ісус Христос, як знаємо з Святої Євангелії, декілька раз відвідував Єрусалим, але такої величавої зустрічі до цього часу ще не було.

Цей раз Ісус йде в Єрусалим не тільки, щоб навчати та сціляти людей, але тепер Ісус Христос входить в Єрусалим, щоб постраждати і вмерти за спасіння світу.

Ісус Христос іде на муки, йде на хрест з такою ж урочистістю, як цар іде у своє царство. І народ зустрічає Христа, як Царя, стелить по дорозі Йому килими, одяг, кидають під ноги Ісуса Христа пальмове віття і вітають, як Сина Давидового.

Але про страждання цього Сина Давидового народ тоді й думки не мав. Народ радів. Але Христос дивлячись на цей народ і на його славетне місто, заплакав і сказав: "Ой коли б же й ти зрозумів, хоч принаймі, в цей день, що діється для Твого замирення".

І дійсно народ тоді не знав і не бачив, що робив в той час, коли зустрічав Ісуса Христа, як Царя стеливши Йому пальми і вже через кілька днів, той же самий народ вимагав щоб Цього Царя було розп'ято.

Ми ж усі свідомі і добре розуміємо, кого ми сьогодні зустрічаємо і для чого зустрічаємо. Ми зустрічаємо того Царя, який сказав: "Царство моє не від світу цього, Я прийшов на світ, щоб благовістити істину і тільки той, хто прагне до істини почує голос Мій" (Ін 18, 37).

Отже і ми урочисто зустрічаємо тепер Христа, як Царя правди, тієї правди, за яку Він постраждав, за перемогу якої життя Своє поклав.

Що ж це за правда?

Це правда визволення кожного народу, кожної людини, це правда вільного і добровільного єднання людей, народів, це та правда про яку й Тарас Шевченко сказав: "Розкуйтеся, єднайтеся... бо тільки в свої хаті своя правда і сила і воля".

А апостол Павло закликає нас до єднання і просить нас

додержуватися духовної єдності, дбати про те, щоб ця єдність підтримувалась згодою миру. Духовна єдність, однодушність – це справді не тільки мусить бути природнім наслідком тих почуттів, яким повинна бути пройнята душа християни у відношенні один до одного. От чому і Ісус Христос у своїй молитві до Отця Небесного щиро благає, щоб усі християни були одно: “Як Ти, Отче, в Мені і Я в Тобі, так і вони в нас, щоб були одно”.

Всяка єдність є під загрозою роз’єднання, а особливо єдність духовна, що так часто розбивається “диявольськими хитрощами, і духами злоби” (Єф. 6,11).

І коли ми перевіримо перебіг відродження нашої Церкви то стає дуже ясно, що чим більше наша Церква вросла в життя нашого народу, то тим більше збільшувались ті духи злоби.

Імперіялистичні амбіції наших недругів і навіть так званих своїх владик щораз виразніше почали розкладати нашу святу Церкву.

Коли ж ми почуємо осторогу нашого Пророка: “Схаменіться, бо лихо вам буде”.

Наша Помісна Українська Православна Церква Київського Патріархату закликає всіх українців розсипаних по всьому світі з’єднатись в одно. Сьогодні в столиці України половина віруючих належить до Української Православної Церкви Київського Патріархату, коли ж в той самий час до Московського Патріархату признають свою приналежність 16 відсотків. Кожного року наша Свята Церква зростає і приєднує до себе пробужжених українців.

Але наші недруги та керівники інших церков цього не хочуть чути чи бачити.

Але ми, дорогі мої, сьогодні урочисто святкуємо всеславлення Христа Спасителя – як Царя, ми святкуємо відкриття Христом свого нового царства – царства правди, хоч і на хресті розіп’ятої, але з мертвих воскреслої і з собою всіх людей, всіх народів.

Ми повинні бути вірними Богу, ми повинні бути вірні нашій Рідній Церкві, ми повинні бути вірні Матері Україні – як в часи благоденства, так і в часи випробувань.

Вибір, дорогі мої, є добровільний. І спасіння наше залежить як ми будемо жити на цій землі. Чи йдемо за правдою чи за вигідністю? Благословенний Той, Хто йде в ім’я Господнє.

Амінь.

Христос серед нас!